

AZ INTÉZMÉNY NEVE: **KISDEÁK EVANGÉLIKUS ÓVODA**
CÍME: 1052 BUDAPEST DEÁK F. TÉR 4.

TELEFON. 06 20/258-3279

E-MAIL CÍME: kisdeakovoda@gmail.com
WEBOLDAL: www.kisdeak.hu
OM AZONOSÍTÓ: 101783
FENNTARTÓ: PESTI EVANGÉLIKUS EGYHÁZ
DEÁK TÉRI EGYHÁZKÖZSÉG

HELYI PEDAGÓGIAI PROGRAM

2022.

TARTALOM

- Jogi háttér és felhasznált irodalom	3
- Gyermekképünk	4
- Óvodakép	5
- Óvodai nevelésünk célja, alapelvünk	5
- Óvodai nevelésünk feladata	6
- A vallásos képesség kialakulásának segítése	7
- Harmonikus személyiségfejlesztés, érzelmi, az erkölcsi és az értékorientált közösségi nevelés	8
- A gyermek társas környezete	9
- Egészséges életmód alakítása, betegségmegelőzés	12
- Az óvodai élet tevékenységi formái	14
- A játék	15
- Munka jellegű játékos tevékenységek	20
Rajzolás, festés, mintázás, kézi munka; Verselés, mesélés, Anyanyelvi nevelés; Ének-zene, énekes játék, gyermek tánc; Külső világ tevékeny megismerése; Mozgás; Társas kapcsolatok	
- A fejlődés jellemzői óvodáskor végére	34
- Óvodai élet megszervezése , kapcsolataink	36
- Gyermekvédelem az óvodában	38
- Pedagógiai programunk feltételrendszere	39
- Legitimációs záradék	41

Jogszabályi háttér és felhasznált irodalom

A 2011. ÉVI CXCV. tv.a KÖZNEVELÉSRŐL

AZ ÓVODAI NEVELÉS ORSZÁGOS ALAPPROGRAMJA

229/2012. (VIII. 28.) Korm. rendelet a nemzeti köznevelésről szóló törvény végrehajtásáról

AZ ÓVODAI NEVELÉS ORSZÁGOS ALAPPROGRAMJA 255/2009 (XI.20.)
számú Kormányrendelet

A Kormány 363/2012. (...) Korm. rendelete az Óvodai nevelés országos alapprogramjáról

Az Óvodai Nevelés Országos Alapprogramjáról szóló 363/2012. (XII. 17.) Korm. rendelet
módosításáról szóló 137/2018. (VII. 25.) Korm. rendelet

A Helyi Nevelési Program

Kudarccal az iskolában (Porkolábné dr. Balogh Katalin)

Monika Nemetschek: Isten a Gyermekek életében (Bécs 1979)

Evangéliumi Nevelés Lélekben és Igazságban (Bencés Kiadó 1996)

Játék- Mozgás- Kommunikáció Óvodai Program 1996 (dr. Pereszlényi Éva-Porkolábné dr.
Balogh Katalin)

Műkr.6.§(2)bek.b)pont]

Nkt. 49.§ (3a) bekezdés

Az Óvodai Nevelés Országos Alapprogramjáról szóló 363/2012. (XII. 17.) Korm. rendelet 1.
melléklet III. cím 5. francia bekezdése

Nkt.45.§ (2a) bekezdés

GYERMEKKÉPÜNK

Óvodánk pedagógiai programja meghatározza azokat a nevelési feladatokat, tevékenységeket, amelyek biztosítják a gyermek személyiségének fejlődését, közösségi életre történő felkészítését, a kiemelt figyelmet igénylő gyermekek egyéni fejlesztését, fejlődésének segítését, melyek által minden gyermek eljut az iskolakezdéshez szükséges értelmi, lelki, szociális és testi fejlettséghez.

Az ember Isten teremtménye, egyedi, megismételhetetlen, mással nem helyettesíthető individuum, ugyanakkor szociális lény. A személyiség, az "én" kialakulásának alapfeltétele a szűkebb és tágabb társadalmi környezettel való optimális kapcsolat, amelyben a gyermek életkoronként változó testi és lelki szükségleteivel is közreműködik. A szükségletek kielégítésében, a gyermeki személyiség alakulásában a gyermeket körülvevő személyi és tárgyi környezetnek meghatározó szerepe van. A környezetet a gyermek fejlődése során állandóan változik és a gyermek életkoronként különbözően reagál ezekre a környezeti változásokra. A hét éven aluli ember formálódásában legjelentősebb szerep a szülőknek, a családnak jut, amely mellett egyre növekszik a nevelők, társak szerepe.

Minden egyes gyermeket úgy kell elfogadnunk, ahogy van, feltételek nélkül. Csak így tud megtanulni szeretni, s egyszer majd Isten irányában is szeretetet mutatni.

A gyermek önálló, egész ember, saját méltósággal és önálló jogokkal. Annyi figyelmet és tiszteletet érdemel, mint egy felnőtt. Jézus a gyermekben nem a felnőttek függvényét, nem játékszerüket, nem pedagógiai ötleteik védtelen kísérleti alanyát látta, hanem önálló embert, akinek a szabadságát a felnőtt nem rabolhatja el, és méltóságát nem sértheti meg. Jézus beleélte a világba, hogy milyenek lehetnénk, milyenek kellene lennünk, és milyen más lenne a világ, ha úgy fogadnánk Isten országát, mint gyermekek. Ilyenekké az Isten országa – mutatott a gyermekekre, és ennél nagyobb méltóságot gyermeknek soha senki nem adott. Itt járt a földön, hogy közénk hozza ezt a magatartást, ezt a küldetést, amit Benedek apó így vall sírfeliratában: „Jézus tanítványa voltam, Gyermekhez lehajoltam, A szívemhez fölemeltem, Szeretetre így neveltem”. Ezt a magatartást, küldetést hozta Jézus közénk.

Mindaz, amit a gyermek szabadsága és önállósága érdekében érvényre juttatunk, Jézusra vezethető vissza. Meg kell hagynunk a gyermekeknek azt a szabadságot, hogy ebben az időben bizonyos tapasztalatokat szerezzen, ha azt szeretnénk, hogy később önálló emberré váljék, aki képes saját lelkiismerete szavát követni.

Meggyőződésünk, hogy Isten a gyermekeket nem apró dísz tárgyaknak teremtette, hanem kis világhódítóknak. Abban a módban, ahogy ők bánnak a világgal, Isten akarata fejeződik ki. Olyannak alkotta őket, hogy ki kell próbálniuk, mennyire szilárd az ablaküveg, milyen mély a sár a kertben és hogy mit tegyenek, ha mindannyian ugyanazzal a kisautóval szeretnék játszani. Tapasztalatokra van szüksége, hogy jó ötletei legyenek, hogyan szerezhet örömet a másoknak, vagy hogyan vigasztalhatná, hogy alkalmas időben eszébe jusson mi az, amit szeretetből mindenkor meg kell tennie. Ezekhez azonban megfelelő testi és lelki felkészítésre van szüksége, amit óvodánk pedagógiai programja lehetővé tesz.

ÓVODAKÉP

Óvodánk 1998 őszétől működik, a Pesti Evangélikus Egyház "Insula Lutherana" épületegyüttesének, Deák Ferenc térre néző első és második emeleti lakásában, 50 férőhellyel, két heterogén /vegyes/ életkorú gyermekcsoporttal. A gyermekek mellett négy felsőfokú végzettségű óvodapedagógus, két dajka, illetve az óvodavezető dolgozik. Óvodánk szakmailag önálló nevelő intézmény, óvodai nevelésünk a gyermeki személyiség kibontakoztatására, nevelésére, fejlesztésére törekszik. Nem csupán "megengedi", hogy a gyermek fejlődjön, nem passzívan szemléli ezt a fejlődést, hanem lehetővé teszi, elősegíti azt, tudatosan tervezett, szervezett nevelési helyzetek megteremtésével. Nevelőmunkánk feltétele a nyitottság, mely egyrészt a családok iránti nyitottságot jelenti a gyermek viselkedésének, helyzetének mélyebb feltárása, a szülők nevelési eljárásainak megértése iránt, másrészt nyitottság a gyülekezet felé minden közös programban. Fejlesztésünk a gyermek legfőbb tevékenységeiben nyilvánul meg beépítve a keresztény, evangélikus nevelésbe. Arra törekszünk, hogy a gyermekek keresztény hitbeli nevelésében segítségére legyünk a családoknak, a személyiségfejlesztés a családi neveléssel összhangban történjen. Más vallású, esetleg más népcsoportú gyermekek és családjuk másságát tiszteletben tartjuk. Cél, a keresztény kultúra és a magyar nemzeti értékek identitásteremtő voltának az óvodai nevelés tartalmaiban történő hangsúlyossá tétele

A pedagógiai programunkból adódó feladatok meghatározzák a szükséges eszközöket. Fontos tényező óvodánk beosztása, a nagy játszósobák, és az ideális méretű tornaszoba. Az óvodának helyet adó ház udvarát is használhatjuk, de kis mérete miatt a közelben lévő bekerített, őrzött játszótérre járunk levegőzni.

ÓVODAI NEVELÉSÜNK CÉLJA, ALAPELVÜNK:

Az óvodai nevelés országos alapprogramja /OAP/ az óvodai nevelés célját a következőképpen fogalmazza meg:

"Az óvodai nevelés célja az, hogy az óvodások sokoldalú, harmonikus fejlődését, a gyermeki személyiség kibontakozását elősegítse, az életkori és egyéni sajátosságok és az eltérő fejlődési ütem figyelembevételével."

Vallásos nevelésünk alapelve az apostolok küldetése:

"Menjenek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek" (Mt.28, 19-20).

Tanítvánnyá válni egy folyamatot jelent, melyben az óvodáskorú gyermek vallásos nevelése nem azon múlik, hogy minél több történetet ismerjen a Bibliából, esetleg aranymondásokat tudjon fejből. Ez is fontos, de nem elég, mert a kereszténység nem csupán ismeret, hanem életforma. Az összes ismeretnél fontosabb, hogy emberré váljon, aki képes szeretni másokat. Fontos, hogy meglegyen a megfelelő lelki fejlettsége ahhoz, hogy olyan mértéket találjon, amelyhez hozzámérheti a saját lelkiismeretét. Fontos, hogy ne legyen félelmeinek rabja, hanem bízzon és fölismerje a maga útját, hogy elgondolkodjon és csodálkozni tudjon ott, ahol mások mit sem törődve, oda sem figyelve élnek bele a világba. Hogy ne kelljen megfutamodnia a valóság elől és hogy boldog legyen, vagyis harmóniában éljen önmagával és másokkal, és azzal, aki beleállította ebbe az életbe: Istennel.

ÓVODAI NEVELÉSÜNK FELADATA

Az óvoda gyermek legfőbb igénye az érzelmi függőségi törekvéseinek kielégítése, az érzelmi biztonság. A felnőtt-gyermek kapcsolat nem csupán egyike a nevelési helyzeteknek, hanem alapja minden pedagógiai munkának. A nevelőhöz való érzelmi kötődés, az együtt-rácsodálkozás, megfigyelés, felfedezés fejleszti igazán a szociális és tárgyi környezet tulajdonságai, jelenségei, történései iránti kíváncsiságot, érzékenységet, ad ösztönzést a megismerésükre. Az érzelmekre épülő, szeretetteljes kapcsolat lehet alapja a gyermek számára az új megértésének, a szociális viselkedésminták átvételének, a keresztény normák elfogadásának és a konfliktushelyzetek megoldásának.

A gyülekezettel való kapcsolatunkat is erre a kölcsönös szeretetteljes elfogadásra, befogadásra építjük.

Nevelési programunk fő feladatának tekinti a 3-7 éves gyermekek életkori és egyéni sajátosságainak, eltérő fejlődési ütemének (a hozzánk befogadható kiemelt figyelmet igénylő gyermekeknek is) szem előtt tartásával a keresztény nevelést, mely meghatározza

- a vallásos képesség kialakulásának segítését,
- az egészséges harmonikus személyiségfejlesztést, a sikeres iskolakezdéshez, beilleszkedéshez szükséges testi, szociális és értelmi érettség kialakítását.
- az egészséges életmód alakítását

A jelzett területen történő fejlesztés, értelmezésünk szerint:

A gyermek érési folyamatához igazított, életkori sajátosságainak megfelelő, ahhoz messzemenően illeszkedő eszközökkel történő támasznyújtás, amely az éppen fejlődő szomatikus és pszichés funkciók kibontakoztatásához biztosít szociális és tárgyi környezetet.

Ebben meghatározó a 3-7 éves kor alapvető sajátossága: az érzelmi biztonság alapszükséglete, az érzelmek vezérelt megismerés, az élmény fonalán haladó gondolkodás.

A VALLÁSOS KÉPESSÉG KIALAKULÁSÁNAK SEGÍTÉSE

A gyermek fejlődésében vannak olyan időpontok, amelyeket a nevelésnek nem szabad kihasználatlanul hagynia. **Négy és nyolc esztendő**s korában kezd el megérteni a gyermek valamit abból, aminek köze van a hithez. Amit ebben az időben nem alapozunk meg, az később csak nehezen indul fejlődésnek.

Óvodai nevelésünk céljaként megfogalmaztuk már, hogy mindez nem csak hittanoktatást jelent, annál jóval többet. Ezért is beszélünk itt a vallásos képesség kialakulásának segítéséről, és nem hittanról. Valljuk, hogy a hitben való növekedés nem rajtunk múlik, a növekedést Isten adja, de a gyermeket az ártó hatásoktól védeni, jó táplálékkal erősíteni és tapasztalatlansága miatt vezetni kell. A lelki fejlődés óvása, megőrzése kiemelkedő feladat.

Ebben a folyamatban legfontosabb eszközeink:

A példamutatás

„Legyetek a követőim, mint ahogy én is követője vagyok Krisztusnak”- írja Pál apostol (1 Kor. 11,1). A keresztény nevelés fontos módszere a Jézus követésében való példamutatás. Nyilvánvaló, hogy erre csak az a pedagógus képes, aki maga is Jézus követője. Nem csak megmutatjuk a gyermekeknek a helyes utat, hanem vezetjük őket, együtt megyünk Jézus nyomában.

„Keresztény pedagógia mindig ott valósul meg, ahol a pedagógus Jézus tanítványa lesz. Tanítvány pedig csak az lehet (Luk. 14,26 szerint), aki mindenki másnál jobban szereti Jézus Krisztust.” (Pálhegyi Ferenc)

Bibliai történetek

A gyerekek hetente egyszer ismerkednek a bibliai történetekkel, ezek az alkalmak szervesen beleépülnek a nevelés egész folyamatába. A három éves időszak alatt mindössze 20-25 történettel ismerkednek meg a gyerekek. Ez is jelzi, hogy nem a biblikus információk mennyisége a döntő, hanem azok érzelmei, etikai tartalma.

A bibliai történetek kiválasztása a gyerekek életkori sajátosságainak figyelembevételével történik. A bibliai anyag gerincét az evangéliumok Jézusról szóló történetei alkotják.

Az ószövetségi történetek kiválasztásánál fontos szempont, hogy nem mondunk a gyerekeknek olyan történeteket, amelyek félelmet keltenek vagy szomorúságot okoznak, ha nem követik ugyanazon történeten belül a félelem és szomorúság feloldása. Az óvodáskorú gyermekeknek azok a történetek felelnek meg, melyekben az ember mégiscsak megtalálja az utat, még ha az szomorú körülmények között történik is. Olyan történetek, melyekben megmenekül, amelyekben valaki megvigasztalja vagy amelynek a végén ki-ki megkapja méltó jutalmát ill. büntetését, - természetesen a jutalom a szeretet jutalma, nem pedig egy erőt igénylő tetté, a büntetés pedig a szeretetlenség büntetése és nem az erkölcsi rossz.

Az imádság

A gyermeki imádság kezdetben az együtt imádkozás. Élményének előkészítői az imádkozó szülők.

Vannak közös imádkozási alkalmak, de nem baj, ha egy gyerek ezeken nem mindig vesz részt. Ebben az életkorban fontos az önkéntesség.

Az óvodáskorú gyermek szereti a rímet, a verses imádságokat. Ilyeneket szívesen tanul, mondja a többiekkel, ezeknek helye van a napirendünkben, szokássá alakul: étkezések előtt-után, elalvás előtt, közös alkalmak előtt.

Különösen mély benyomást tesz a gyermekre, ha pl. a születésnapján érte imádkozunk. Az ilyen imádság, ahol a gyermek saját maga az imádság tárgya, mélyen bevésődik a gyermek lelkébe.

Ünnepek

Fontosnak tartjuk, hogy keresztény nevelésünk az evangélikus ünnepkörhöz kapcsolódjon. Az ünnepekre való készüléskor a gyerekeket és a szülőket is bevonjuk.

Kihasználjuk azokat a lehetőségeket, amik a gyerekek számára egészen közelivé, személyessé teszik az ünnepeket. Pl. kistestvér keresztelője, karácsonyi közös készülődés, születésnapok stb.

A HARMONIKUS SZEMÉLYISÉG FEJLESZTÉS, ÉRZELMI, AZ ERKÖLCSI ÉS AZ ÉRTÉKORIENTÁLT KÖZÖSSÉGI NEVELÉS

A harmonikus személyiségfejlesztésben a 3-7 évesekre jellemző pszichoszociális fejlődés összetevőit vesszük alapul.

-Alapvető feladat az interperszonális kapcsolatok új formáinak alakítása, mely egyaránt érendő a gyermek-felnőtt és gyermek-gyermek kapcsolatra, hogy értelmes kooperációra alkalmassá váljanak. Befogadó attitűd- a gyermek maga is befogadóvá, elfogadóvá, együttműködővé válik. Ehhez szükséges az érzelmi inkluzív kapcsolat, elsősorban az óvodapedagógus modellhatása és a szoktatás révén.

Az énkép-önismeret-önértékelés fejlődés segítése, a gyermek természetes megnyilvánulásaira és teljesítményére adott konkrét és pozitív megerősítése által. Ennek eredményeként képesek felmérni saját helyzetüket a csoportban, képesek az önálló helyzetmegoldásokra (autonómiára töreksenek), hatékonyak (kompetensnek) érzik magukat, így önérvényesítésük szociálisan, elfogadható módon, pozitív teljesítményeken és viselkedéseken keresztül történik.

Új értékek, normák kialakítása

Alapvető, hogy a gyermekek megismerjék és gyakorolják a társas együttélés, önérvényesítés alapvető szabályait:

- Egyásra figyelés, együttérzés, egymáshoz alkalmazkodás, egymás segítése,
- A nevelési helyzetekben az összpontosításra, erőfeszítésekre való képesség mellett a jó megoldásra ösztönző belső igény, belső motiváció alakítása, a jól elvégzett "feladat" utáni megelégedettség mint jutalomértékének alakítása
- Az érzelmi átélés, az érzelmek felismerésének és saját érzelmeik pontos kifejezésének alakítása, az érzelmek feletti életkorban elvárható-kontroll erősítése.

Az erkölcsi értékek alakítása a keresztény szociális normák elfogadásán, beépülésén keresztül:

A keresztény erkölcsösség ott valósul meg, ahol az ember viselkedésének Jézus Krisztus a kiindulópontja, ahol gondolkodásának, beszédének és cselekedeteinek mértékét az evangélium határozza meg.

Óvodai nevelésünkben az erkölcsi nevelés alapformái:

- a jó-rossz megismerése
- az őszinteség, igazmondás, igazságosság
- felelősségvállalás, a gyengébb védelme, segítése.

Mindez saját élethelyzeteikben való megtapasztalással, érzelmi átélés mellett megfelelő értelmezéssel párosulva, s a nevelő személyes példáján keresztül.

Mérhetetlen jelentősége van a gyermek erkölcsi fejlődése szempontjából annak, ha magatartásformáinkat nem mint előírt, hanem mint átélte formákat kapja meg.

Nevelésünket úgy alakítjuk, hogy a gyermek idővel legyen képes a világban eligazodni, sőt tudjon önállóan kezdeményezni is. Ehhez a gyermekeknek idejekorán el kell sajátítani és be kell gyakorolnia az ehhez szükséges képességeket. A családi nevelés mellett az óvodai nevelésnek is élményeket kell nyújtania, amelyek lehetővé teszik a minél több gyakorlást. Ennek későbbi eredménye az erkölcsi cselekvés normáinak elfogadási alapja a helyes indoklást követő megértés lesz, nem pusztán a tekintélyérv.

A gyermekek fejlődésének nyomon követése mindenkinek külön, egy erre a célra kiadott kiadványban történik. Panyi Zoltánné: Óvodás gyermekek fejlődésének nyomon követése

A GYERMEK TÁRSAS KÖRNYEZETE

Az óvodáskorú gyermek nevelésének elsődleges színtere a család.

Óvodai nevelésünk messzemenően támaszkodik a családi nevelésre, szoros együttműködésre törekszünk. A vallásos nevelés nem akkor kezdődik, amikor először hall bibliai történeteket, vagy amikor először kulcsoljuk imádságra a kezét. Akkor kezdődik, amikor a gyermek szülein keresztül megérzi az Isten gondviselését és szeretetét. Az édesanyjával és édesapával kapcsolatban alakul ki, az az elképzelés, amit a kisgyermek az idő folyamán Istenről alkot magának.

A gyermek nem hoz magával hívő lelket a világba és épp oly kevésbé pogányt. Mindez később alakul ki. A gyermeknek előbb mindent meg kell tanulnia, vallásos, képességei nem csak úgy egyszerűen adóttak. Ezek néhány esztendő alatt alakulnak ki. A vallásos érzések számára kialakulhat-e fokozatosan valamiféle alap, az attól függ, hogy szeretettel gondoskodnak-e róla, vagy elhanyagolják, hogy a körülötte élő emberek örülnek-e neki, vagy tehernek érzik. Eleinte nem a tanítás a döntő, hanem az, hogy kicsiny világát örömtelinek, vagy ijesztőnek, otthonosnak vagy ridegnek és idegennek ismeri-e meg. Anélkül, hogy beszélne neki a keresztény hitről, vagy növekszik vagy tönkre megy benne a hitre való készség.

Fejlődése legelején a gyermeknek szilárd meleg alapra van szüksége, amelyen biztonságban érzi magát. Erről a helyről kiindulva képes erőteljes és jó életérzést, empátiát kialakítani. A szülői ház légkörének alapvető fontossága van.

Másodlagos szocializáció

Óvodánkba a gyermekek különböző családokból érkeznek. Az óvodai nevelésben folytatni, szükség esetén kiegészíteni kell a családi nevelést.

Nem minden gyermek érkezik szeretetteljes családból, nem minden gyermeket vesz körül otthon szeretet és melegség, nem minden gyermek nő bele természetes módon az Isten iránti bizalomba. Egyre több gyermeknek nem adatik meg ez. Az ő nevelésükben még nagyobb a felelősségünk. A gyerekeknek nyitottaknak kell lenni a különbözőségekre, elfogadásra, ahogy a Jézusi tanítás több példáján keresztül is láthatjuk.

Az esélyegyenlőség elvét valljuk. A gyermeki személyiséget övező bizalom megvalósítása mellett igyekszünk erősíteni a kapcsolatot az óvoda és az otthon között, hogy támogatást kapjanak az esetleges hátrányos helyzetű szülők gyermekeik fejlesztésének segítségével.

Nekünk minden esetben a jóság, szeretet, a csirázó bizalom útját kell teljes odaadással keresnünk. A szülők mellett a mi feladatunk az, hogy a gyermeket útnak indítsuk, és megteremtjük számára a lehetőséget, hogy Istennel kapcsolatban tapasztalatokat gyűjtsön. Az óvodapedagógus modell is!

Tágabb környezet

A gyermek szocializációját befolyásolják tágabb társadalmi környezetének hatásai is. A társas környezet nyújt a gyermeknek biztonságot, lehetőséget a kibontakozáshoz, a gyermekkori hatások nagymértékben befolyásolják majdani felnőttkori énjét. Az óvoda a gyermek nyitottságára épít, megismerje szűkebb és tágabb környezetét, amely a nemzeti identitástudat, a keresztény kulturális értékek, a hazaszeretet, a szülőföldhöz és családhoz való kötődés alapja, csodálkozás jóra és szépre, mindazok megbecsülésére

Fontosnak tartjuk, hogy a gyermekek érezzék, hogy a Deák téri Egyházközség nem csak az óvoda fenntartója, de az óvoda szervesen kapcsolódik a gyülekezetéhez, annak része. Családjaikkal együtt szívesen látja a kicsinyeket, felelősséget érez értük.

Közösségi nevelés

A gyermek énközpontúsága alapján elsősorban önmagára képes figyelni, de megfelelő biztonságot, szeretetet közvetítő környezetben képessé válik az együttéléshez szükséges erkölcsi normák betartására, a közösségi élet szabályainak elfogadására és alakítására. Addig azonban hosszú az út, míg az otthonról érkező gyermekekből kialakul a közösség, melyben különböző temperamentumú, érdeklődésű, különböző családi háttérrel rendelkező gyermekek jól érzik magukat, képesek együttműködni.

Társas együttműködés

A gyermek elsősorban a felnőtthez vonzódik, szüksége van meleg, intim, bensőséges helyzetekre, testközelségre, ölben-ülésre, beszélgetésekre, egyéni megerősítésre, érintésre, együtt játszásra.

Az óvodában megtanul alkalmazkodni, lemondani számára vonzó eszközökről, megtanulja az együttműködés legalapvetőbb szabályait, lehetőségeit.

A közös élet biztonsága és nyugalma, az értelmes fegyelem nagy mértékben függ a csoport életét szabályozó szokásrendtől.

Az egyéni örömök mellett egyre inkább szerepet kapnak a közösen megélt örömök is. Ezek egy része előzetes tervezgetések, közös készülődés útján teljesül. Az ismétlődő közös örömteli eseményekben, hogy közösen készülünk az ünnepekre, kirándulásokra, Istentiszteletekre, a gyermekek átélik az örömszerzés örömét. Ezek az események növelik az összetartozás élményét.

A közösségi nevelés, a társas együttműködés irányításában az óvodapedagógusnak fontos modell-szerepe van.

A kulturált viselkedés szokásai

A kommunikációhoz, beszédértéshez szorosan kapcsolódik az illem. Nem illemszabályokat tanítunk a gyermekeknek, hanem egy olyan viselkedési normát szeretnénk velük megéreztetni és elfogadtatni, mely megkönnyíti a beilleszkedést, meghatározza társaikkal, a felnőttekkel, a teremtett világgal való kapcsolatukat. A jó modor nem önmagában fontos, hanem a te és én kapcsolatában, ne csak illemből, de valóban tisztelje és szeresse a másikat.

A kulturált viselkedés szokásainak elsajátítása, alkalmazása áthatja a gyermekek napi életét. Megvalósulása az emberi kapcsolatokban a legfontosabb: a gyermek-felnőtt, a gyermek-gyermek, és a felnőttek egymásközti minta értékű kapcsolataiban is.

Kiemelten fontosnak tartjuk:

- A köszönés
- A bemutatkozás
- A megszólítás
- A beszélgetés, vélemény-nyilvánítás
- Az étkezés
- Az öltözködés
- Az óvodán kívüli viselkedés (Istentisztelet, kulturális intézmények, közlekedés) szokásait.

EGÉSZSÉGES ÉLETMÓD ALAKÍTÁSA, BETEGSÉGMEGELŐZÉS

A gondozás óvodai nevelésünkben segíti a kisgyermek szükségleteinek kielégítését, növekedését, fejlődését, egészségének megőrzését. Hozzájárul egészséges életmódjának kialakulásához. Megteremti a nevelési hatások érvényesülési feltételeit.

Táplálkozás, testápolás

A reggelit és az uzsonnát folyamatosan, az ebédet kötött keretek között szervezzük. Rendszeres gyümölcs és zöldségtálak kínálásával segítjük az egészséges táplálkozás kialakulását tizórai alkalmával. Gondoskodunk az esztétikus, családias feltételek megteremtéséről. Az egészséges életmódra nevelés, az egészséges életvitel igényének alakítása, a gyermek testi fejlődésének elősegítése ebben az életkorban kiemelt jelentőségű. Ezen belül az óvodai nevelés feladata:

- Az egészséges életmód, a testápolás, a tisztálkodás, az étkezés, különösen a magas cukor tartalmú ételek és italok, a magas só-és telítettszír-tartalmú ételek fogyasztásának csökkentése, a zöldségek és gyümölcsök, illetve a tejtermékek fogyasztásának ösztönzése, a fogmosás, az öltözködés, a pihenés, a betegségmegelőzés és az egészségmegőrzés szokásainak alakítása.

A gyermek testápolási, tisztálkodási teendőiben tapintatosan, bensőséges kapcsolat kialakítása révén, veszünk részt. Segítjük őt egészséges öltözködési szokásainak kialakításában. Kiemelt figyelmet fordítunk az edzés különböző formáinak megteremtéséről –levegőzés, mozgás, odafigyelünk ezek optimális időtartamára (ezt azért tartjuk kiemelt feladatunknak, hogy a gyerekeknek ne jelentsen esetleges hátrányt sem óvodánk belvárosi elhelyezkedése). Gondoskodunk a pihenés, alvás nyugodt feltételeiről. Ezen a területen is figyelembe vesszük az egyéni igényeket.

Mozgás

Az óvodába kerülő egészséges gyermekek szeretnek mozogni, tevékenykedni. További fejlődésükben az óvodáskor egész időszakában is jelentős szerepet tölt be a mozgás. Számukra az az igazán érthető és feldolgozható információ, amit megtapasztalhatnak mozgás és tevékenység útján.

A mozgás alapvető céljai

- a természetes mozgáskedv fenntartása, a mozgásigény kielégítése és a mozgás megszerettetése
- a mozgásszint fejlesztése, a mozgástapasztalatok bővítése, bő gyakorlási lehetőség biztosításával
- mozgásfejlesztő tevékenységekkel testi képességek, fizikai erőnlét fejlesztése
- a rendszeres mozgással egészséges életvitel kialakítása
- mozgáson keresztül az értelmi struktúrák és a szociális képességek fejlesztése

A mozgás kapcsolata más nevelési területekkel

A mozgás fejlődésével számtalan egyéb terület is együtt fejlődik. Így az egészséges életmódra nevelés, az értelmi nevelés és a szociális fejlődés terén különböző feladatok valósíthatók meg.

- szabadban végzett tevékenységek (sportolás, játék, kirándulás stb.) fokozza a gyermek edzettségét, teherbíró képességét, segíti fizikai fejlődését
- rendszeresen és kellemes légkörben végzett mozgás a gyermek természetes igényévé válik és beépül a szokásrendszerébe

Hatása az értelmi képességek fejlődésére:

- a mozgásos játékok, gyakorlatok, téri helyzetek felidézésével fejlődik a gyermekek vizuális memóriája
- a testrészei, a téri irányok és a különböző formák bemozgásával, megnevezésével bővülnek a térről való ismereteik, fejlődik térészlelésük, gyarapodik szókincsük
- a megnevezett, látott és elvégzett cselekvések, mozgások elősegítik a különböző észlelési területek integrációját, a keresztcsatornák és a fogalomalkotás fejlődését is

Hatása a szociális képességek fejlődésére:

- saját testének és mozgásos képességeinek a megismerése segíti az "én tudat" fejlődését a "szociális én" erősödését.
- A közös örömmel végzett mozgás közben társas kapcsolatai kiszélesednek. A társakhoz való alkalmazkodás közben fejlődik önuralmuk, együttműködő és tolerancia képességük. Lehetőségük nyílik különböző viselkedésminták tanulására.
- A mozgásos versengések során átélik a sikert és a kudarcot egyaránt. Így tanulják ennek kezelését, elviselését.

A fejlődés egységes, egész folyamat, amelyben a különböző fejlődési vonalak üteme eltérő lehet. A testi, értelmi, érzelmi, szociális fejlődés egymást erősítve, egymást megalapozva biztosítják az egységes fejlődés menetét.

A nevelés keretei

Óvodai programunk célja, feladata és tartalma egymással szoros kapcsolatban épülnek bele óvodai életünk folyamatosságát biztosító kereteibe, melyet a gondozási teendők, szokások kialakítása és a társas kapcsolatok jelentenek.

Az óvodapedagógus feladatai

- Helyes életritmus kialakításával segítjük, hogy bizonyos tevékenységek, - étkezés, fogmosás, pihenés, egyéb tevékenységek- megszokott időben sorra kerülve fokozzák a gyermek jó közérzetét, biztonságérzetét.

„Hagyományaink és ünnepeink” című összeállításunk a Szervezeti és Működési Szabályzat mellékleteként szerepel

AZ ÓVODAI ÉLET TEVÉKENYSÉGI FORMÁI

Óvodai nevelésünket a gyermek fő tevékenységformáiban, vagyis a természetes gyermeki megnyilvánulásokban valósítjuk meg. A tevékenységekbe integráljuk a vallásos nevelést, a gyermeket körülvevő környezet megismerésére nevelést és az esztétikai nevelést. Mivel két vegyes életkorú csoportunk van, biztosítanunk kell minden korosztálynak az életkori sajátosságuknak megfelelő tevékenységi formát.

Ezeket a nevelési területeket csak feladatkörökben kezeljük külön, a kisgyermek számára ezek folyamatos tevékenységrendszerként jelennek meg.

A tevékenységekben megvalósuló tanulás, szokás-és normarendszer megalapozása

A JÁTÉK

„Csináljon bármit, ami nyitogatja szemét és eszét, szaporítja tapasztalatait.

Ő azt hiszi: csak játszik.

De mi már tudjuk, mire megy a játék.

Arra, hogy e világban, otthonosan mozgó, eleven eszű és tevékeny

Ember váljék belőle.”

(Varga Domokos)

A játékot alapvető és legfőbb tevékenységi formának tekintjük. Minden egészséges kisgyerek, amikor csak teheti, játszik. A szabad játék pszichikai sajátossága a feszültségoldás és örömszerzés. A játékot belső leképeződés szintjei határozzák meg, amely lehet cselekvéses, képi és szimbolikus. E szintek összjátéka, belső arányai meghatározzák a játék jellegét, információs sajátosságait, a kapcsolatok rendszerét stb. A cselekvéses, a képi, a szimbolikus funkciók szerveződése, összerendeződése teszik a játékot a legfontosabb tevékenységi rendszerré.

Annak a gyermeknek halad jó irányba a fejlődése, aki szabadon, kreatívan használja a rendelkezésére álló eszközöket, és akinek módja van befejezni a maga választotta tevékenységet. Ha emellett lehetősége nyílik a játszótársak kiválasztására, a velük való együttműködésre vagy elutasításra, a problémahelyzetek és konfliktusok önálló megoldására, a társakkal való egyezkedésre, akkor szociális fejlődése is biztosított. Mindezek közben számos kommunikációs helyzet alakul ki, tehát a beszédfejlődésben is fontos szerepe van.

A játék tehát a legfőbb személyiségfejlesztő eszköz a óvodás gyermek életében, mert benne minden tanulási tartalom: ismeret, jártasság, készség megjelenik. Eredményeképpen alapozódnak a képességek és alakul a magatartás.

A játékban a gyermek utánoz, tanul, fejlődik, felfedez. A gyermeki játéktevékenységekben rejlő nevelési lehetőségek azonban csak megfelelő feltételek biztosításával aknázhatók ki.

A jó játék feltételei:

- A nyugodt, derűs, biztonságos légkör.

Ez nem túlzott szabályozottságot, korlátok bevezetését, a játék erőltetését jelenti, hanem állandóságot, biztonságot és nyugalmat ahhoz, hogy a gyermek felszabadultan tevékenykedhessen.

- Minden gyermek szabadon választhasson társakat a játékához.

A szabad választás magában foglalja a "nem választást", a félrehúzódnás, egyedüllét lehetőségeit is.

- A gyermeknek módjában álljon nézelődni, válogatni, töprengeni,

végül a számára éppen legvonzóbb játéktevékenységbe belefogni. A gyermekek az óvodába lépéstől a hazaindulásig minden szabad idejükben maguk dönthetnek arról, hogy mit és hol kívánnak játszani.

A játék fajtái:

- Gyakorló játék
- Szimbolikus és szerepjáték
- Irányított játék
- Szabad játék
- Kísérletező játék

- Megfelelő hely biztosítása.

Mindegyik típusú játékhoz szükség van a támogató környezet, vagyis a megfelelő hely kialakítására. Gondolni kell arra, hogy a vegyes életkor miatt több szempontot kell figyelembe venni a helybiztosításnál. A 3-4 évesek fáradékonyak, napközben is szeretnek pihenni, szeretnek elbújni, bebújni, huporgatni. A nagyobbak szívesen játszanak különböző asztali játékokat, rengeteget barkácsolnak s a szerepjátékokhoz is megfelelő helyet igényelnek.

- Az előző feltételhez szorosan kapcsolódik a szobában való szabad rendezkedés és kreatív tárgyhasználat.

A szobák berendezése a gyermekek spontán érdeklődésének megfelelően átrendezhető (a kevés nagy, rögzített bútor kivételével), melyben a gyerekek maguk is aktív közreműködők. Így alakul ki a gyermekekben a szempontok figyelembe vételének képessége, a dönteni tudás, a szituációhoz való alkalmazkodás.

- Elegendő idő biztosítása a játékhoz.

Napirendünkben biztosítjuk a megfelelő időkeretet ahhoz, hogy a játék örömszerző, sikerélményt nyújtó, feszültségoldó és fejlesztő, személyiséget gazdagító lehessen. A helyes életritmus, az egészséges étkezési szokások és egyéb biológiai szükséglet-kielégítés – pl. az intenzív mozgás, pihenés – látszólag megszakítja ugyan a gyermekek játékát, de nem zárja le azt szükségszerűen. A játékelrakást, rendrakást rugalmasan kezeljük. Ennek köszönhetően a reggel megkezdett tevékenységek egész nap, sőt másnap is folytatódhatnak.

- Az eszközök biztosítása.

Az eszközök sokfélesége, sokszínűsége fejleszti és sokoldalúan befolyásolja a gyermek fejlődését. Az óvodáskorban egyik legnagyobb örömforrás a játék, de tudatos pedagógiai hatás eredményeként a gyermeki tanulás egyik eszköze is. Fejlesztő hatása pótolhatatlan a gyerekek értelmi, érzelmi, esztétikai nevelésében, az észlelés, figyelem, képzelet, kreativitás, mozgás, akarat, az emlékezés, a beszéd fejlődése szempontjából. Mindezeket figyelembe vesszük a játékeszközök beszerzésénél.

- Az eszközök szabad birtoklása.

E feltétel biztosításával az elmélyült, hosszan tartó játékot segítjük elő. Ha egy vagy több gyermek egy ideje játszik valamivel, ami egy újonnan jött társuk meg szeretne kapni, döntsenek a játszó, hogy odaadják-e neki vagy sem. Az ilyen konfliktusok elkerülése érdekében egy-egy játékfajtából több is van.

A gyermekek szeretik magukkal hozni az óvodába otthoni kedvenc játékukat, a számára éppen legkedvesebb tárgyat. A gyermekek közötti szabad egyezkedés tárgya az otthonról hozott eszköz birtoklása is.

Az óvodapedagógus szerepe és feladatai a játékban:

Szabályt a következő szempontokból hozunk létre:

- ne zavarják egymás játékát,
- ne rongálják az eszközöket,
- a játék végén a következő tevékenységhez szükséges mértékű rendet rakjanak

Az óvónő a fent felsorolt feltételrendszer biztosításával segíti elő az elmélyült, érzelem gazdag játék kialakulását. Szerepe a következőkre terjed ki:

- a játék megfelelő segítésére,
- a gyermekek sokirányú megfigyelésére,
- a gyermekismeretre alapozott tervszerű kezdeményezésre.

Az óvodapedagógus szerepe a mindig rendelkezésre álló, együttműködésre és segítésre kész partner, akihez bármilyen problémával szívesen fordulnak a gyerekek. Segítése akkor fejlesztő, ha csak olyan szintű és mértékű, amilyenre az adott gyermeknek szüksége van.

Közvetlen beavatkozás általában csak a szomorúan magányos és a társakat zaklató gyermekek esetében szükséges. Az óvodapedagógus feladata, hogy ilyen gyermeknél sokszor rámutasson viselkedés és következményének összefüggésére, és a társak jó példájának kiemelésével felhívja figyelmét az együttműködési megoldásmódokra. Fontos, hogy ez esetben a gyermek érezze az őt korlátozó eljárásokban a jóakaratot, segítőkészséget.

A felnőtteknek közvetítenie kell a társak felé azt, hogy a szomorúakat, elesetteket, bántottakat, felkarolni, segíteni kell, a rendbontókat pedig tapintatosan "megszelídíteni".

A gyermekek egész nap spontán kezdeményezett játékkal gazdagítják személyiségüket. Tapasztalataink szerint ez a gyermekek egy részénél nem elegendő valamennyi képesség optimális fejlődéséhez. Szükség van tehát: az óvónő által kezdeményezett és irányított játékokra is. Az óvodáskor elején az óvónő kezdeményezi az énekes, mozgásos játékokat, a bábozást, dramatizálást, olykor a szimulációs játékokat is. Később egyre nagyobb szerepet kap az értelmi képességeket fejlesztő játékok kezdeményezése, a percepciós tapasztalás gyakorlását segítő páros, ill. társasjátékok sora.

Az óvónőnek megfigyelési feladata is van. A gyermek egyéni képességeiről jórészt tevékenysége közben, játékában tájékozódhat. A társakkal való kapcsolat minősége, a konfliktusok rendezése, a játékban adódó problémák megoldása, a játéktéma bővítése, stb. mind-mind a gyermek szomatikus, mentális, szociális fejlettségéről mutatnak képet, melyek rögzítése elengedhetetlen mind az egyén fejlesztése, mind a csoportot érintő pedagógiai munka vonatkozásában.

A fejlesztési feladatokat a játékban az óvodapedagógus csak akkor tudja helyesen alkalmazni, ha naponta sok-sok lehetőséget biztosít a gyermekeknek arra, hogy a számukra érdekes és szabadon választott tevékenységek közben gyakorolhassák azokat a funkciókat, amelyek az aktuális fejlődésüket elősegítik. Ehhez a gyerekek egyéni sajátosságairól az óvodapedagógusnak naprakész ismeretekkel kell rendelkeznie.

A fejlődés jellemzői az óvodáskor végére:

Szívesen báboznak, mesélnek, egyre igényesebb, önállóbb konstruáló, építő játékok gyakran a szerepjátékhoz kapcsolódik. Közös játékaikban elfogadják társaik elgondolásait. Képesek alkalmazkodni a játékszabályokhoz, lemondani egy-egy játékszerről. Tudnak vezetni és alkalmazkodni is. Önállóan képesek előre tervezni, szervezni játékaikat. Szükség esetén kreatívan létrehozott eszközökkel kiegészítik szerepjátékaikat, drámajátékaikat.

A gyermek más tevékenységformái és a játék kapcsolata

Tanulási helyzetek a játékban

A játék és a tanulás teljes mértékben összekapcsolódik óvodáskorban. A gyermek tevékenységi vágya ösztönzi tapasztalatszerzésre, a cselekvésre és közben minden pillanatban újabb és újabb felfedezéseket tesz, azaz tanul a kisgyermek.

Játék közben megismeri az anyagok tulajdonságait: felületét, színét, formáját, nagyságát, szilárdságát. Matematikai ismereteket szerez, mikor megszámlálja az egymásra rakott elemeket, amikor megtapasztalja, hogy gömbölyű felületre nem lehet építeni, építés közben tanulja és tapasztalja a rész-egész viszonyát, tépegetés közben megismerkedik a vékonyabb és vastagabb papírral, homoköntögetés közben megismerkedik a mennyiség fogalmával. A szerepjátékok során szociális tanulással sajátítja el az erkölcsi értékeket, gyakorolja az együttműködést, fejlődik képzelete, önuralma, szabálytudata stb.

Játék közben szinte észrevétlenül tanul, tehát a játék az óvodai tanulás egyik legfontosabb színtere. A játékon belül a motoros, a szociális és verbális tanulás összefonódik, komplex formában jelenik meg.

A tanulási tevékenység esetében is azt szeretnénk elérni, hogy örömmel és önként vegyen részt ebben a folyamatban a gyermek. A cél az, hogy megfelelő színvonalú feladatok elé állítsuk a gyermeket. Természetesen minden gyermek esetében képességeinek megfelelő feladatról van szó, melyeket egyéni értelmi fejlettségi szintjéhez mérten kap.

Az óvodapedagógus szerepe kiemelkedő tehát abban, hogy milyen feladat elé állítja a gyermeket egyéni adottságainak figyelembevételével. A játék, mely a gyermeknek nem csak az "élete", hanem legbölcsebb tanítója, nagyszerű lehetőséget, teret biztosít ahhoz, hogy az esetleges lemaradásokat prevencióval megelőzni ill. korrigálni tudjuk. A fejlesztésnél feltétlenül figyelembe vesszük a játékra jellemző fő sajátosságot, azt, hogy önként vállalt tevékenység. A gyermek spontán manipulációja és az óvodapedagógus tudatos fejlesztő munkája együtt érvényesül a fokozatosság betartásával.

A tanulás nem más, mint mindenféle tapasztalatszerzés, amely a külső környezettel való kölcsönhatás során keletkezik. A fejlődési folyamatban a gyermek egyre nagyobb kezdeményező szerephez jut. Kísérletezgetései során érdekes és változó visszajelzéseket szerez és igényel mind a tárgyi, mind a társas környezet részéről. Viselkedésének következményeivel kapcsolatosan bizonyos várakozásai alakulnak ki, és ha ezek létrejönnek, sikerélménye lesz. Ez olyan megerősítő hatású, hogy további kíváncsiságra, tapasztalatszerzésre, tanulásra ösztönzi. Gondolkodása így soha sem áll le, folyton tanul, mert folyton játszik!

A gyermek játéka során elsősorban önmagát tanulja. Veleszületett kíváncsisága arra ösztönzi, hogy keresse az újabb és összetettebb ingerhatásokat. Egyre nagyobb hatékonyságra és önállóságra törekszik önmaga és környezete felett. Nem tud nem tanulni!

Óvodánkban a tanulás kötetlen formában történik. A játékidőben alakít ki a pedagógus kötetlen egyéni, vagy mikro csoportos tevékenységeket. A tervezett témakörök feldolgozása nap, mint nap folyamatosan, játékosan, a játékidőben történik. A feldolgozás mennyiségét, milyenségét a résztvevő gyermekek érdeklődése, értelmi fejlettsége határozza meg.

Az óvodapedagógus tudatosan tervez, de a gyerekek spontán érdeklődésére, kívánságára, igényeire, tudásvágyára alapoz. Így fokozza aktivitásukat, törekvésüket a feladatok pontos elvégzésére és megoldások keresésére, elősegíti a ráismerés, felfedezés örömet. A kevesebb létszámú gyermekkel való játék közben nagyobb az esély arra, hogy a gyermek egyénileg is pozitív visszajelzést kapjon. A játékban történő tanulás ebben az esetben az óvodapedagógus által tervezett, egyénre szabott tanulási folyamat, mely a gyermek részéről kötetlen, önkéntes választási lehetőséget jelent. Ez a tanulási folyamat a gyermekek stabil szokásrendszerére támaszkodik, az óvónőktől pedig a szervezési feladatok alapos átgondolását, illetve a játék megfelelő minőség tartalommal való megtöltését kívánja meg.

Az óvodapedagógus az egy hónapra tervezett keretanyagot osztja be minden napra, melyben minden terület komplexen szerepel. Az adott napokon a témakörök feldolgozásánál mindig más tartalom kap nagyobb hangsúlyt.

Az óvónő feladatai:

- Értelmi képességek fejlesztése (érzékelés, észlelés, figyelem, emlékezet, képzelet, gondolkodás)
- A gyermek megismerési vágyának, kíváncsiságának sokoldalú érdeklődésének kielégítése
- Lehetőséget kínálni a gyermek számára olyan szituációk átélésére, ahol megismerhetik a felfedezés, a kutatás örömeit.
- A gyermekek egyéni érdeklődésének megfelelő tevékenységek biztosítása. A gyermek önállóságának, kitartásának, pontosságának, feladattudatának fejlesztése.
- Olyan tapasztalatok szerzéséhez nyújtson segítséget a gyermeknek, amelyben saját teljesítőképességét is megismerheti.

MUNKA JELLEGŰ JÁTÉKOS TEVÉKENYSÉGEK

Ahogy ez a tevékenység az idők folyamán egyre önállóbbá válik, ez a gyermekek egyre magasabb fokú együttműködését igényli. Eközben természetes módon alakul a gyermekek szociális magatartása, társas kapcsolata. A munkajellegű tevékenységeknél ügyelünk arra, hogy a vegyes életkorú, eltérő fejlettségi szintű csoportban minden gyereknek legyen feladata, de egyik gyereket se terheljük túl.

Mindennapi munkálkodásuk közben egyre több tapasztalat és pontosabb információ birtokába jutnak az őket körülvevő világról.

Arra törekszünk, hogy a gyermekeket munkájuk során ne csak a "megfelelni akarás" vezesse, hanem természetes, észrevétlen módon reagáljanak a külső szükségletekre, vegyék észre, ha valamit meg kell csinálniuk, legyenek aktívak.

A szokások kialakításánál, az önkiszolgálásban és a különféle munka jellegű tevékenységekben igyekszünk úgy viselkedni, mint egy "normális család".

Ahogy egy családban nem mindennapos vita tárgya, hogy este időben lefeküdjenek a gyerekek, vagy, hogy kezüket megmosva üljenek az asztal köré, ugyanúgy ezek a dolgok óvodai nevelésünkben sem a kötelező kategóriába esnek, hanem a természetesen kialakult szokásokéba. Ugyanakkor a különféle munkajellegű tevékenységekben a segít, akinek kedve van hozzá, de az viszont segíthet. Van olyan gyerek, aki eleinte nem szívesen vesz részt ezekben a tevékenységekben, csak később kapcsolódik be, de akkor már saját belső indítatásából, s így intenzitással veti bele magát a tevékenységbe.

Az óvodapedagógus feladata:

- Minden gyereknek biztosítson lehetőséget arra, hogy önkéntesen, önállóan, és képessége szerint elvégezhesse az önmagával kapcsolatos önkiszolgáló tevékenységet, ill. a társai érdekében végzett munkatevékenységet.
- Folyamatosan biztosítsa, bővítse a munkatevékenységhez szükséges, gyermekek számára megfelelő munkaeszközöket.
- Nyugodt, békés hangulatban a gyermekek önállóan tevékenykedhessenek, de bármikor kérhessenek egymástól vagy a felnőttől segítséget.
- Mindig legyen elegendő idő a munkavégzéshez úgy, hogy a gyerekeknek ne kelljen egymásra várniuk.

RAJZOLÁS, FESTÉS, MINTÁZÁS, KÉZI MUNKA

A gyermek és esztétikum kapcsolatának kialakulásában jelentős a rajzolás, festés, mintázás, kézimunka, barkácsolás és kézművesség. A vizuális tevékenységeket is az óvodai élet egész napjában szervezzük. Ezek megszervezéséhez alapot adnak az évszakok változásai, a természet szépségei, a gyerekek által megérthető világ tárgyai és eseményei, az ünnepek. Ahhoz, hogy kibontakozhasson a gyerekek alkotókedve, teljes önállóság szükséges. Nagy hangsúlyt fektetünk a minél sokoldalúbb tapasztalatszerzésre, a nyugodt szemlélődésre, a körülötte lévő dolgok megfigyelésére, a sokszori próbálgatásra, a szabad próba-szerencse játéokra.

A gyermek tevékenysége

A gyerekeknek sok lehetőséget biztosítunk a sokoldalú és közvetlen megtapasztalásra, kiemelten a mozgásos észlelésre: futkározásra, gurulásra, csúszásra, mászásra, különböző nagymozgásokra. Saját testükön érzékszerveikkel észlelik a tér nagyságát a formák változatosságát. Lehetőségük van erre az egész nap mozgáslehetőséget biztosító tornaszereken, a galérián és a játszótéren, kirándulásokon egyaránt. Az alkotógondolkodást fejlesztő megfigyelés, észlelés, tapasztalatszerzés mindig játékosan, ill. a gyerekek játékában valósul meg. Éppen ezért a gyerekeknek a játékidőben mindig rendelkezésre áll az un. kézműves sarok. ez a szobának jól behatárolható területe, ahol nyitott polcokon mindig előttük vannak az eszközök, különféle természetes anyagok. Ezeket bármikor, önállóan is használhatják a megfelelő szokásrendszer betartásával. A barkácsolás mindig a játék igényéből alakul ki, és kötetlen. Fontos, hogy ne legyen öncélú. Az elkészített eszközökkel játszhatnak, a sajátkészítésű eszközök színesebbé, tartalmasabbá tehetik a szerepjátékokat, vagy éppen a bábozást, de az óvoda díszítésénél is használjuk munkájukat. A barkácsolás nagyon változatos tevékenységet biztosít a gyerekek számára, ami közben rengeteg ismeretet és tapasztalatot szereznek az anyagok tulajdonságairól, alakíthatóságukról, formálhatóságukról. Megismerkednek a különböző technikákkal.

VERSELÉS, MESÉLÉS

Az irodalmi nevelés magába foglalja az anyanyelv, a beszéd, a mese, a bábozás, a mozgás, a dramatizálás, a bábozás esztétikáját. Az anyanyelvi, irodalmi nevelésre fordított idő és gyakoriság tekintetében túlnő egy foglalkozási ág keretein. A gyerekekkel való különös és játékos beszédkapcsolat egyik nagy lehetősége, a kicsinyek szellemi szükségleteinek kielégítése, a beszéd tanulása, szórakoztatás, kellemes időtöltés, együttes élmény. Helye és ideje van mindig, ahányszor a nap folyamán lehetőség és igény van rá. Ilyen értelemben irodalmi nevelésünk része az egész óvodai élet átfogó anyanyelvi és kommunikációs nevelésnek.

Irodalmi nevelésben feladatunknak tekintjük:

-az irodalmi nevelés anyagának kiválasztásánál szempontunk, hogy nyelvileg tiszta és értékes meséket, verseket közvetítsünk a gyermekeknek, különös tekintettel a magyar népköltészetre. A magyar gyermekköltészet, a népi, dajkai hagyományok, gazdag és jó alkalmat, erős alapot kínálnak a mindennapos mondókázásra, verselésre.

-fejlesztjük szókincsüket, beszédképességüket, önálló mesemondó képességüket. Lehetőséget teremtünk a gyermekek önálló szöveg és mese mondásához.

-Az előadásban a bábozás, dramatizálás eszközeit is használjuk, lehetőséget teremtünk, hogy a gyerekek is használhassák ezeket.

-Naponta rendszeresen és többször kezdeményezünk verset, mesét az életkori sajátosságok figyelembevételével

-Irodalmi nevelésünkben fő célunk, hogy megszerettessük a gyermekekkel a meséket, verseket.

ANYANYELVI NEVELÉS

Az anyanyelv helyes, kifejező használatára való nevelés a személyiség kibontakoztatásának, fejlődésének forrása, s egyben kifejezője is. A kisgyermek alkotó módon sajátítja el az anyanyelvet és természetes hajlamai vannak a művészi kifejezésre is: verssel, mesével, dallal, rajzzal fejezi ki önmagát.

Keresztény nevelésünkben újra és újra előkerül minden területen, hogy a biblia üzenetén keresztül is közvetítünk. Célunk a gyermekeket Istennel való kapcsolatra segíteni, a keresztyén hit elemeinek megismertetésével.

Nevelési rendszerünkben nagy figyelmet fordítunk az anyanyelvi nevelésre, a gyermekek kommunikációs képességének fejlesztésére, mert a nyelv, a beszéd a gyermeki személyiség része.

A gyermekek 6 éves korukig sajátítják el az anyanyelvet, ebben az időszakban alakul ki bennük olyan élmény, amely hosszú időre, akár véglegesen is meghatározhatja a gyermek anyanyelvhez való viszonyát.

Az óvodába kerülő gyermekek többsége rendelkezik az anyanyelv használatának bizonyos fokával, melyet többnyire utánzással sajátított el, közvetlen családi környezetéből.

Az anyanyelvi nevelés tartalma

Az anyanyelvi nevelés leglényegesebb feladata, hogy a gyermekek megtanulják élményeik, mondanivalójuk verbális kifejezését, érzékennyé váljanak arra, hogy más szavaiból, alkotásaiból megragadják az emocionális árnyalatokat, indulati hőfokot, jelentést.

Az anyanyelvi nevelés fontos tendenciája a passzív szókincs aktivizálása, a szókincsbővítés, az érzelmek, hangulatok, események minél érzékletesebb, pontosabb kifejezése érdekében.

A beszédnek két fontos része a beszédprodukció és a beszédértés. Nagyon fontos, hogy a gyermekben megfelelő színvonalú beszédértés alakuljon ki, mert csak erre alapozható a további beszédfejlesztés, melynek fontos feltétele a tiszta hangképzés.

Feladatok az anyanyelvi nevelés fejlesztésében:

- beszélgetésre alkalmas, nyugodt, kiegyensúlyozott légkör megvalósítása
- a beszéd öröm biztosítása: arra nevelni a gyermekeket, hogy bátran nyilatkozzanak meg, mondják el élményeiket.
- Minden gyermeknek lehetőséget teremteni a folyamatos beszéd gyakorlására
- Képessé tenni a gyermekeket arra, hogy tudjanak másokat is meghallgatni
- A gyermekek szókincsének folyamatos bővítése

- A beszédszínvonal emelése olyan formában, hogy a gyermekek képesek legyenek a nyelvi kifejezés eszközeit variálni
- A gyermekek beszédértésének fejlesztése
- A gyermekek beszédtechnikájának fejlesztése, a helyes kiejtés gyakorlása
- A gyermekek kérdéseinek inspirálása, megválaszolása
- A beszédhibák megfelelő módszerrel történő javítása

Kommunikáció

„minél jobban érted a másikat,
annál könnyebben szereted,
s minél könnyebben értenek téged,
annál jobban fognak szeretni.” (Montágh Imre)

Montágh Imre gondolatára alapozva, óvodai nevelésünkben kiemelt szerepet kap a kommunikációs nevelés, mely szoros kapcsolatban áll az anyanyelvi neveléssel.

A szocializáció folyamatában, a kommunikáció a gyermek környezetével való érintkezésnek, önkifejezésnek, gondolkodásnak legfőbb eszköze. Általa gazdagodnak ismeretei, fejlődik beszédképessége, anyanyelvi és viselkedéskultúrája, erősödik szociális énje.

Kommunikációs nevelésünk átfogja az óvodai élet valamennyi területét. Sajátos helyzete abból adódik, hogy valamennyi óvodai tevékenység kommunikációs szinten zajlik.

A kommunikációs nevelés célja:

- Kreatív interakciós képességek kialakítása,
- A szocializáció segítése, a családi nevelés kiegészítése
- Az iskolai kommunikációs zavarok prevenciója,
- A „keresztény kommunikáció”, az elfogadás, az együttműködés, önállóság, a kapcsolat kialakítás kialakulásának megalapozása.

A kommunikációs nevelés tartalma:

- Kommunikációs helyzetek

Ezek azon tényezők összessége, amelyek a kommunikáció tartalmát, módját meghatározzák.
Ezek:

- a spontán kommunikációs helyzetek,
- az óvónő által irányított kommunikációs tevékenységek

-A kommunikáció eszközrendszer

-verbális kommunikációs szint

-nonverbális kommunikációs szint (mimika, gesztus, tekintet, térközsabályozás stb.) ezek közül az eszközök közül az óvodai nevelésben különös figyelmet érdemel a térközsabályozás, hiszen a kisgyermek fokozottan igényli a testi közelséget. Egy simogatás, egy érintés, vagy egy közeledés elhárítás gyakran minden szónál többet elárul.

A legtöbb köznapi kapcsolatteremtésben a verbális és nonverbális üzeneteket együtt használjuk, egymás kiegészítésére. A kétféle kommunikációs elem általában összhangban, egymást erősítve működik. Hangsúlyozzák vagy finomítják a szavakba foglalt információt.

Új feladat az óvodák számára a Kárpát-medencei magyarság nemzethez tartozásának erősítése érdekében a szórványmagyarság óvodáival való szakmai kapcsolatépítés,

[362/2012. (XII. 17.) Korm. rend. 1. mell. IV. cím]; a hazafias és közösségi nevelés hangsúlyozása.

ÉNEK-ZENE, ÉNEKES JÁTÉK, GYERMEKTÁNC

Ének-zenei nevelésünk is az óvodai mindennapok része. Szorosan kapcsolódik a környezet megismeréséhez, a meséhez, a vershez, az ábrázoláshoz, a mozgáshoz, a megismert bibliai történetekhez. Az óvodai ének-zene nevelés hagyományaira építünk. A magyar népdalok, mondókák, gyermekdalok, énekes játékok világa ma is élő és felhasználható hagyomány.

A gyermek tevékenységei:

Fontosnak tartjuk annak az érzésnek az erősítését, hogy mondókával, énekkel, zenével is lehet játszani. A játék jegyei itt is érvényesek, ezért ezek megvalósítása kötetlen formát kíván. A dalokkal, körjátékokkal, zenével is a játékidő keretein belül játszunk. Nagyon fontos, hogy a részvétel önkéntes, tehát mindenképpen örömmel történik és sok lehetőség nyílik a próbálkozásra, ismétlésekre, utánzásra, egyéni fejlesztésre. Alkalom van az önmegvalósításra, önállóságra, utánzásra, meg van a kreativitás lehetősége, szárnyalhat a gyerekek fantáziája, képzelete. A gyerekek egy szabad polcon mindig megtalálják az ismert ritmushangszereket, a tanult népi játékok és körjátékok eszközeit és kellékeit, ezeket a gyerekek bármikor használhatják. Nagy hangsúlyt fektetünk zenei nevelésünkben a zenehallgatásra, a „zenefigyelem” fejlesztésre. Különös figyelmet fordítunk az egyházzenenek, kihasználva a Deák téri hagyományokat.

Kiemelt feladataink a zenei nevelés területén:

-A mindennapi tevékenységekben ráirányítjuk a gyerekek figyelmét az őket körülvevő kellemes hangokra, zörejekre, harmóniákra. Élmény lehet a közösen felfedezett madárhang, az eső hangja, két pohár összecsendülése, egy szép ének, a hangszerek hangja, az orgona.

- Fejlesztjük a gyerekek zenei képességeit: a ritmusérzékét, a zenei hallást, a zenei emlékezetet, a mozgáskultúrát, improvizációs képességüket.
- Sok énekléssel, dúdolással, mondókázással, énekes játékokkal, zenehallgatással alapozzuk meg a gyerekek zenei anyanyelvének kialakulását, így szerettetjük meg a gyerekekkel az éneklés, az énekes játékokat, a zenét.
- Szükség esetén egyéni differenciált fejlesztést végzünk

A KÜLSŐ VILÁG TEVÉKENY MEGISMERÉSE

„ A gyermek személyiségének, specifikusan emberi tulajdonságainak, fejlődésében a környezet nem egyszerűen a fejlődést feltétlenül szolgáló miliő, hanem a fejlődés forrása.”
(D. B. Elkonyin)

Környezettudatos magatartás, a környezet védelméhez és megóvásához kapcsolódó szokások alakítása

A teremtett világ értékeinek megóvása és továbbadása. Tudatos szemléletformálással alakítjuk a gyermekek viszonyát a természethez. A környezetvédelem a környezetalakítással szorosan összefüggő feladatokat tartalmaz. Úgy gondoljuk, hogy az indíttatást a természethez kötődő pozitív érzelmi viszony adja. Az a gyermek, aki szereti a természetet, az gondoskodik is róla. Amit szeretünk, azt óvjuk és védjük.

Fontos nevelési feladat, hogy a gyermekek védjék a teremtett világot, ne rongálják, hanem gondozzák, gondoskodjanak életfeltételeik biztosításáról. Minden élőlénynek joga van az élethez, ezért kirándulásokon, erdőben, mezőn nem szedünk virágot, nem törjük le az ágakat. Az állatokat gondozni kell. A gyermekek környezetében a természetes anyagok dominálnak.

A környezettudatos magatartás nem csupán a gyermekek kizárólagos feladata, a felnőtt környezettől is megkívánjuk a példamutatást.

A jövő környezetét a jelen óvodásai fogják alapvetően meghatározni, átrendezni, s -ha most nem kapnak megfelelő indíttatást-, tönkretenni.

A gyermek és környezete

A környezettel való ismerkedés a kisgyermek születését követő a fejlődését alapvetően befolyásoló, az életkor növekedésével egyre táguló, az ismeretszerzésben alapvetően mélyülő folyamat. A környezeti nevelés tervezett pedagógiai folyamat, amely a társadalmi és természeti környezet megismerésével elősegíti és erősíti az emberek környezethez fűződő tudatos magatartását és életvitelét. A környezeti nevelés átfogja a személyiség kognitív és nem kognitív tartományait, alakítja a gyermek környezet iránti érzelmi viszonyulását, ezzel kapcsolatban értékrendet, megismerő, cselekvési és döntési képességeket fejleszt. A környezeti nevelés felismerteti az élet különleges jelentőségét, a személyes felelősséget a természet, a társadalom, és a környezet iránt.

A gyermek, miközben felfedezi környezetét, olyan tapasztalatok birtokába jut, amelyek a környezetben való, életkorának megfelelő biztos eligazodáshoz, tájékozódáshoz szükségesek. Megismeri a szülőföld, az ott élő emberek, a hazai táj, a helyi hagyományok és néphagyományok, szokások, a közösséghez való tartozás élményét, a nemzeti, családi és a tárgyi kultúra értékeit, megtanulja ezek szeretetét, védelmét.

A környezeti nevelés célja és feladata

A környezet megismerésére való nevelés elősegíti azt, hogy a gyermekek az őket közvetlenül körülvevő és a tágabb természeti és társadalmi környezetről olyan tapasztalatokat szerezzenek, amelyek az életkoruknak megfelelő biztonságos eligazodáshoz, tájékozódáshoz, a környezettel való aktív kapcsolat tevékeny kialakításához nélkülözhetetlenek. A környezeti nevelés segíti a gyermek spontán és irányítottan szerzett tapasztalatainak feldolgozását, fejleszti értelmi képességeit.

A gyermek a környezetből szerzett ismereteit a játékban felhasználja, átéli, folyamatosan gyakorolja, és alkalmazza.

Az óvodai nevelés akkor valósítja meg célját, ha nevelési-, személyiség fejlesztő programját a gyermek környezetével kapcsolatos gazdag tevékenységrendszerébe ágyazza, figyelemmel a tapasztalatszerzés megannyi természetes élethelyzetének tudatos, tervszerű megszervezésére.

A környezet megismerésére nevelés egyik alapvető feladata a szemléletformálás, a gyermek látásmódjának befolyásolása.

A környezet megismerésének nagy szerepe van a gyermek személyiség fejlődési folyamatában. Az ismeretszerzést segíti a tapasztalás, a megfigyelés, a kísérletezés, az aktív tevékenykedés.

- A környezet megismerésére nevelés tartalma, szülőföldhöz való kötődés.

„Itthon vagyok. S néha lábamhoz térdepel egy-egy bokor, nevét, virágát is tudom...”
(Radnóti Miklós)

A környezet megismerésére nevelés tartalmát a funkcióba ágyazott ismeretek bemutatásával, érzékeltetésével, tervezzük, szervezzük.

A környezet megismerésének tartalmát 4, egymástól elkülöníthető, de a gyermekek tapasztalatszerzésének irányításában elválaszthatatlan terület biztosítja:

- A társadalmi és természeti környezet megismerése,
- A környezetünk formai és mennyiségi viszonyai,
- Környezet alakítás
- A környezetvédelem

A környezetismeret 4 fő területe csak komplex módon és az óvodai élet folyamatában valósítható meg.

Az óvodapedagógus alapvető feladata, hogy e nevelési terület bármilyen kérdésről is van szó, az ismeret elsajátításának folyamatában mindvégig kiemelkedő szempont marad a környezethez való alkalmazkodás, a helyes viselkedés, melyet a pozitív minta megerősítésével, a jó kiemelésével, sok-sok dicsérettel, buzdítással alakítunk.

- A társadalmi és természeti környezet megismerése

Társadalmi környezetünkből a gyermekek rendelkezzenek a koruknak megfelelő ismeretekkel, családról, a családtagok munkájáról az egymáshoz való viszonyokról, az együttélés konkrét tapasztalatairól. Szeretnénk elérni, hogy viselkedésüket a szeretet, a tisztelet, az őszinte együttérzés, az egymásiránti érdeklődés, és segítő szándék, a megértés jellemezze.

Nem könnyű feladatot jelent meghatározni, mit is jelent a fővárosi betonrengetegben élő, zöldet, virágot, alig látó gyermekek között környezet megismerésére nevelés. Mi mégsem szeretnénk kevesebbet elérni, mint hogy gyermekeink is érezzék a természetben a fent idézett „ittthon vagyok” érzést. Ez pedig csak úgy lehetséges, ha a természetet közel visszük hozzájuk, emocionális kötődéssel.

Meg kell láttatnunk velük a nyíló virág szépségét, az esőcsepp szivárványszínét a napsugárban, a szikrázó hó, az őszi erdő varázsát. Hallja meg fülük a madár dalát, tanulják meg szépnek látni a természetet, s ha szeretik, vigyázni fognak rá és gondozzák.

Mind társadalmi, mind a természeti környezetről szerzett ismeretek tartalma akkor megalapozott, ha a kisgyermek környezetének adekvát, érzelmileg telített, élményhatású, az egyes gyermek számára konkrét tapasztalatokon alapul.

A témakörök kialakításánál –melyek a környezet megismerésére nevelés keretét adják- figyelembe vettük, hogy:

- Óvodánk a belvárosban van,
- Nincs saját udvarunk
- Környezetünkben forgalmas utak, kereszteződések vannak, a gyermekeknek meg kell tanulniuk közlekedni,
- Utazás során gyakorolják a közlekedést, megfigyelik a járműveket,
- A közelben levő állatkert jó lehetőséget nyújt az állatok megfigyelésére

Arra törekszünk, hogy a gyermekek sok tapasztalatot gyűjtsenek a következő témakörökből:

- A család
- Az évszakok
- Növények
- Testünk
- Környezetünkben levő felnőttek foglalkozásai
- A gyülekezet élete
- A közlekedés.

▪ Környezetünk formai és mennyiségi összefüggései

A környezeti változások megfigyelése lehetetlen matematikai ismeretek nélkül. Minden matematikai tevékenység integrálható a mindennapi tevékenységekben.

A matematikai tapasztalatszerzés a természetes környezetben a legeredményesebb, anyagát nem elvont ismeretek alkotják, hanem a környezetben szerzett élmények, tapasztalatok, „matematikai” tevékenységek lehetőségeinek kihasználása.

A spontán matematikai megismerés színterének tekintjük a játékot, hiszen tudjuk, hogy itt sok tapasztalatot szerez a gyermek, az óvónőnek feladata, a játékban adódó helyzetek kihasználása. A gyermekeknek biztosítjuk a tapasztalatszerzés, engedni kell elmélyülni, kíváncsiskodni, kérdezősködni. Játsszani kell olyan játékokat, amelyek elősegítik a személyes megtapasztalást, a vizsgálódást, a kötetlen szemlélődést és a szempontok szerinti megfigyelést. Lehetőséget kell biztosítani az összehasonlításra, különbség tételre, csoportosításra, sorba rendezésre, ítéletalkotásra, relációk feltárására, számlálásra, fogalomalkotásra, oksági összefüggések keresésére stb.

Lényegesnek tartjuk, hogy a spontán helyzeteken kívül, az óvodapedagógus szervezzen rendszeres matematikai játékokat, ahol lehetőség nyílik:

- A hatékony képesség fejlesztésre
- A tapasztalt tények közötti kapcsolat felfedezésére
- A tapasztalatok szükség szerinti magyarázására, ezáltal a gyermekek új ismeretekhez jutására

-A tapasztalatok, ismeretek rendszerének kialakítására

A képesség fejlesztés csak akkor sikeres, ha nem azt vesszük figyelembe, hogy ki milyen életkorú, hanem azt tartjuk szem előtt, hogy egy adott gyermek képességei az adott helyzetben milyen fejlettek és milyen mértékben fejleszthetők.

Az óvodapedagógus feladatai a fejlesztésben

Alapelvnek tekintjük, hogy nem szabad siettetni a gyermekeket az ismeretszerzésben, de segíteni és tudatosítani kell a környezet megismerését. az óvodapedagógus elsődleges feladata a képességek cselekvés során történő fejlesztése, különösen nagy fontosságot tulajdonítva az érzékelés, észlelés fejlesztésének.

Az óvodapedagógusnak figyelni kell arra, hogy a gyerekek rendszeresen kerüljenek problémahelyzetbe, és önállóan, vagy segítséggel az egész probléma szituációt végig éljék. Legyen lehetőségük felismerni a problémát, jusson sok idő a próbálkozásra, gyakorlásra, a megoldás módjának elmondására, az öröm átélésére. A gondolkodási műveletvégzés képességét csak akkor lehet fejleszteni, ha az óvónő változatos, összetett feladatokat, játékokat tervez a gyerekeknek, amelyek által fejlődnek összehasonlító, analízáló, szintetizáló elvonatkoztató képességeik.

▪ Környezetalakítás

A környezet megismerésére nevelés alapvető célját akkor éri el, ha a gyermek a tapasztalatokra épülő ismereteit gyakorolhatja, alkalmazhatja. A gyakorlás legtermészetesebb módja a szabad, kötetlen játék tevékenység.

A gyakorlás másik módja a természetes élethelyzetben történő környezetalakítás. Az óvodai élet folyamán sok alkalom nyílik arra, hogy a napirendben, a csoport életében gyakori tevékenység váltáskor a tárgyi környezetet alakítsuk.

▪ Környezetvédelem

A környezetvédelem a környezetalakítással szorosan összefüggő feladatokat tartalmaz. Úgy gondoljuk, hogy az indíttatást a természethez kötődő pozitív érzelmi viszony adja. Az a gyermek, aki szereti a természetet, az gondoskodik is róla, amit szeretünk, azt óvjuk és védjük.

Fontos nevelési feladat, hogy a gyermekek védjék a teremtet világot, ne rongálják, hanem gondozzák, gondoskodjanak életfeltételeik biztosításáról. Minden élőlénynek joga van az élethez, ezért kirándulásokon, erdőben, mezőn nem szedünk virágot, nem törjük le az ágakat. Az állatokat gondozni kell. A gyermekek környezetében a természetes anyagok dominálnak. Ahol csak lehet, kerüljük a műanyagokat, mind a berendezésnél, mind a játékaikban. Helyettük a gyerekek természetes anyagokat (pl. lehullott terméseket) gyűjtenek, ezeket használják fel játékaikhoz.

Környezetvédelemre nevelés nem csupán a gyermekek kizárólagos feladata, a felnőtt környezettől is megkívánjuk a példamutatást.

A jövő környezetét a jelen óvodásai fogják alapvetően meghatározni, átrendezni, s - ha most nem kapnak megfelelő indítást -, tönkre tenni.

- Környezet és esztétika összefüggései

A gyermek és az esztétikum

Az óvodáskorú gyermek érzékeivel és érzelmeivel veszi birtokba a világot. Mindent szépnek és jónak lát, ha körülötte kiegyensúlyozott a légkör, ha mosolygó emberek veszik körül, ha biztonságban van. A kisgyermek azonban kiszolgáltatott, hiszen mindent, ami körülveszi őt, készen kap. Hogy mit lát meg belőle, hogyan ítél és viszonyul a valósághoz, hogyan válik alakító, alkotó emberré az rajtuk múlik, rajtuk felnőtteken, nevelőkön.

Komplex esztétikai nevelésünk az irodalom, a vizuális és zenei nevelés speciális feladatrendszerét tartalmazza. Magába foglalja az anyanyelv, a beszéd, a vers, mese, színművészet, bábművészet esztétikáját, amiben benne van a környezet szépsége, átalakításának, változtatásának lehetősége. Mindez a „szép” meglátására és megteremtésére nevel. A művészetek esztétikája formálja ízlésünket, elmélyíti esztétikai érzelmeinket, alkotásra készíti őket.

- Az esztétikai nevelés célja

Az esztétikai nevelés célja a tapasztalatszerzés és élmény-nyújtás, amelynek a segítségével a környező, objektív világ a kisgyermek számára érzéki síkon megfoghatóvá válik és képessé teszi a gyermeket a valóság esztétikai felismerésére, befogadására, megvalósítására, létrehozására.

Óvodai nevelésünknek az esztétikai nevelés során a befogadó (az egyszerű odafordulástól az ámuló rácsodálkozásig) és az alkotó képességek fejlesztésére kell figyelni. Óvodánkban az esztétikai nevelés szerves része a nevelés folyamatának, a teljes személyiségformálásnak.

Az óvodáskorban az esztétikai tevékenységek iránt való vonzódás spontán, érzelmektől irányított. Csak hajlam adott, és a csírája annak a képességnek, hogy alakítson és alkosson. Fontos, hogy a gyermekek ebben a fogékony életkorban kapjanak lehetőséget és ösztönzést a környezettel való helyes, értékes kapcsolatteremtésre, mikor eredetiségük, ízlésviláguk még tiszta. Ennek megvalósítása hosszú, társas folyamat. A felnőttek és gyermekek együttes tevékenységével alakul ki a látás-, és ábrázolás-, hallás-, és mozgásészlelés és saját mozgás harmóniája.

Az esztétikai nevelés feladata:

- Az esztétikai érzékelés fejlesztése
- Esztétikai élmények biztosítása
- Az esztétikai befogadáshoz szükséges készségek kialakítása
- Az érzelmek felkeltése
- Helyes esztétikai ítéletek és ezzel ízlésformálás
- Alkotói képességek megalapozása

Az esztétikai nevelés komplex, semmilyen tevékenységtől el nem választható folyamat.

Ebbe a fogalomkörbe tartozik a mese-vers, az ének-zene, a bábozás, a mozgás, játék, a dramatizálás, a festés, az agyagozás, a barkácsolás éppúgy, mint a környezet esztétikája. Az esztétikai nevelés tehát nem egy-egy foglalkozást jelöl, hanem olyan tevékenységeket, melyeket a gyerekek a nap folyamán bármikor gyakorolhatnak. A komplexitás itt nem jelent mást, mint az életben egyébként előforduló jelenségek megörökítését valamilyen formában.

MOZGÁS

A mozgás fejlesztés tartalma:

A szabad mozgástevékenység

A gyermek természetes mozgásigényét tudatos környezetalakítással tesszük lehetővé. A gyermekek mozgásigénye különböző, ezért nagyon fontos, hogy az aktívabb mozgást és a nyugodt tevékenységet kedvelő gyermekek megtanuljanak egymáshoz alkalmazkodni, tartsák tiszteletben egymást.

A szabad mozgásos játéktevékenységben célunk az, hogy minden gyermek megtalálja a fejlettségének, érdeklődésének, temperamentumának legmegfelelőbb tevékenységet.

A testnevelés

Óvodánk tornaszobájában a foglalkozások levezetésénél maximális lehetőséget biztosítunk, hogy a gyermekek egyéni tempójuknak megfelelően sokat gyakorolhassák a különböző mozgásokat. Különböző nehézségű, differenciált feladatok adásával segítjük elő, hogy minden gyermek megtalálja a képességeinek legmegfelelőbb mozgásos feladatot.

Sportprogramok

Feladata a gyermekek mozgáslehetőségeinek szélesítése, mozgáskoordinációjuk és egészségük érdekében a rendszeres, aktív mozgáshoz való szoktatás. A sport tevékenységet heti két alkalommal szervezzük. Ez a mi óvodánkban az úszás illetve a foci. Utóbbival évek óta részt veszünk a Bozsik-Programban, mely által sporteszköz támogatáshoz jut az óvoda.

A mozgásfejlesztésben meghatározó:

- Spontán, érzelmi motivációkra építünk, az egyéni testi fejlettséget figyelembe véve
- A mozgástevékenységekben a gyermekek jó hangulatban, jó közérzettel vegyenek részt
- Biztosítjuk a gyermekek megfelelő terhelését az aktivitási szintek változtatásával
- Az ily módon kiváltott fizikai aktivitás előhívja és erősíti a szellemi aktivitást is életkoronként.

Életkoronként:

- 3-4 éveseknél a természetes nagymozgások fejlődését kívánjuk segíteni. Ezért biztosítjuk a csúszáshoz, mászáshoz, bújáshoz szükséges eszközöket.
- 4-5 éveseknél a nagymozgások mellett hangsúlyt kap a testséma fejlesztéséből kiemelt oldaliség fejlesztése, előtérbe kerülnek az egyensúlyérzék fejlesztése, a tér bemozgását célzó mozgásformák
- 5-6-7 éveseknél a fentiekén túl kiemelt a finommozgás, az észlelés, a mozgás közbeni alakítás és formaállandóság fejlesztése, ami egyben a későbbi esetleges tanulási zavarok prevenciója

A mozgásfejlesztés feltételei

A mozgásfejlesztés feltételeinek biztosításakor a tornaszoba berendezésénél, mozgásfejlesztő játékok kiválasztásánál figyelembe vesszük a gyermekek életkorát, fejlettségi szintjét. Ezek figyelembevételével biztosítjuk a helyet és az eszközöket. A testnevelés foglalkozásokat a tornaszobában tartjuk, jó idő esetén a közeli sportpályán.

TÁRSAS KAPCSOLATOK

A társas kapcsolatokról már szoltunk a Gyermek és Környezete- fejezetben. Mivel ez nem csak tartalma, de kerete is lehet nevelésünknek néhány fontos feladatról itt is szolunk.

Az óvodapedagógus feladatát a pozitív attitűd, a felnőtt- gyermek kapcsolat és a gyermek- gyermek kapcsolat minőségének és tartalmának alakítása képezi. Önkifejező, önérvényesítő törekvések elősegítése.

A felnőtt gyermek kapcsolatában arra törekszünk, hogy a gyermek iránti bizalom, szeretetteljes magatartás, tiszteletadás, egymás megbecsülése, tapintat, figyelmesség, türelem érvényesül a vele való kapcsolatban. A gyermeki megvalósulás érdekében derűs, kiegyensúlyozott, szeretetteljes légkört próbálunk számukra biztosítani, minden nap.

Családos beszoktatással könnyítjük meg a gyermek beilleszkedését.

Gyermek- gyermek kapcsolatban tudatosan segítjük, erősítjük a társas kapcsolatok alakulását. Kiemelt figyelemmel kísérjük a csoport szociális légkörét, segítjük, mindegyik gyermeknek legyen pozitív szociális megerősítése társaitól.

Segítjük a gyermeket önálló megoldási törekvésben konfliktusok esetén.

A FEJLŐDÉS JELLMEZŐI ÓVODÁSKOR VÉGÉRE

A lelkileg egészségesen fejlődő gyermek az óvodáskor végére eléri azt a lelki érettséget, amivel készen áll az iskolakezdése. A gyermek belső érése, valamint a családi nevelés és az óvodai nevelési folyamat eredményeként a kisgyermekek többsége az óvodáskor végére, 6-7 éves korra eléri az iskolai munkához, az iskolai élet megkezdéséhez szükséges fejlettségi szintet, iskola érettséget. Ekkorra megváltoznak testarányai, megkezdődik a fogváltás. Testük arányosan fejlett, teherbíró. Az óvodáskor végére a napi tevékenységi területeken a következő fejlettségi szint várható:

- Gondozási tevékenység

Önállóan, szükségleteik szerint mosdanak, tisztálkodnak, ügyelnek a fürdőszoba. rendjére. Alaposan, egyedül mossák fogait. Rendszerben tartják öltözetüket, hajukat. Biztos önkiszolgálással látják el magukat, szükség szerint segítenek a szoba átrendezésében. Kulturáltan étkeznek, igénylik az esztétikus terítést, ügyesen kenik, díszítik a kenyeret. Megfelelő sorrendben vetkőznek, öltöznek, ruháikat összehajtogatják. Cipőiket letisztítják. Ügyelnek saját-maguk és környezetük rendjére.

- Rajzolás, festés, mintázás, kézimunka

Sokféle tapasztalatuk van az építésben, a térbeli berendezésben. Képalakításaikban jelzik, az elemi térbeli viszonyokat. Kedvelt színeiket használják. Képesek a színhangulatot észre venni munkáikban, a természetben, műalkotásokon. Ábrázolásuk változatos, megjelennek a részformák, a jellemző formák, a mozgások jelzése. Egyszerű játékok, kellékek, makettek készítésére képesek. Önállóan díszítenek. Elmondják véleményüket egymás munkáiról. Sokszor önállóan is észreveszik a tennivalókat. Képesek saját munkáik javítására.

- Verselés, mesélés

Játék közben önálló verseket, rigmusokat mondogatnak. Tudnak 8-10 verset, 10-12 mondókát. Társak az improvizációs kezdeményezésekben. Hangulat, érzelem, alkalom egységében fogják fel a versek témáját, költői képeit. Várják, kéri a mesét, szeretik a folytatásos meséket. Ismert meséket szeretnek elmesélni, lerajzolni. Szeretnek mesekönyvet nézegetni, eligazodni köztük.

- Anyanyelvi nevelés

Csoportos, páros helyzetekben képesek egymással a beszédkapcsolatot, az udvariassági formákat és szövegszerkesztési tapasztalataikat alkalmazni. Kialakul a helyzethez illő hangsúlyozású, mimikájú, hanglejtésű kommunikáció. Képesek érzelemmel, gesztusokkal, arcjátékkal kíséni beszédüket. Aktívan használják kibővült szókincsüket, szeretnek összefüggően mesélni, beszélni, sok kötoyszóval néha időrendiség tévesztésével. Képről cselekvéseket, történeteket leolvasnak. Kialakul az adott helyzethez illő hangsúlyozású, hanglejtésű és sebességű tiszta beszéd.

- Ének-zene, énekes játék, gyermektánc

Tisztán énekelnek 8-10 dalt, 5-6 alkalmi dalt. A mondókák egyenletes lüktetését kiemelve járással kísérik. Térben mutatják a magasabb-mélyebb motívumokat, hangokat. Tudnak halkan, hangosan énekelni, beszélni, tapsolni. felismerik a dallamot dúdolásról, kezdő, belső, vagy zármotívumról. Érzékenyek a természet, a környezet hangjaira. Megkülönböztetik az egyenletes lüktetést a dal ritmusától, s ezt érzékeltetik is. Dallam és ritmus motívumokat vissza tudnak adni. Tudnak egyöntetűen körbejágni, változatos lépések, mozgásmotívumokat, térformákat hoznak létre énekes játékaikban. Az egyszerű hangszereket kreatívan használják. Figyelmesen hallgatnak zenét.

- Külső világ tevékeny megismerése

Ismerik lakcímüket, szüleik foglalkozását. Gyakorlottak az elemi közlekedési szabályokban. Ismereteik kibővülnek az ember munkájáról. Összehasonlításra több szempont alapján is képesek. Ismerik az évszakok jellegzetességeit. Felismerik az időjárás és az öltözködés összefüggéseit. Felismerik a napszakokat, az időrendiséget.

Elemi mennyiségi ismeretei vannak, csoportosításra képesek.

Ismeri a környezetben élő növényeket, állatokat, azok gondozását és védelmét. Kialakulóban vannak azok a magatartási formák, szokások, amelyek a természeti és társadalmi környezet megbecsüléséhez, megóvásához szükségesek.

- Mozgás

Mozgásuk összerendezett, megfelelő ritmusú. Biztosan egyensúlyoznak, gyorsak, kitartóak. Tudnak akadályt átugrani, bukfencezni, akadály fölött is. Szívesen játszanak sor és váltó versenyt, csapatversenyt. Tudnak labdát helyben vezetni, kislabdát távolba dobni. Értik a vezényszavakat. Képesek ütemtartásra, ütemváltoztatásra, mozgásuk fékezésére. Mélyvízben úsznak. Sikeresen tesznek meg rövidebb túrát.

- Bibliakör

Rá tudnak csodálkozni a teremtett világ szépségére, a természet változásaira, mint Isten alkotására. El tudják fogadni egymást olyannak, amilyennek Isten teremtette őket: a társuk másságát, a megszokottól eltérő tulajdonságaival együtt. El tudnak csendesedni, ráhangolódni az Ige hallgatására. Megismerik, és tudják használni az evangélikus, a katolikus és a református köszönést. Meg tudják különböztetni az imádság különböző formáit (bűnbánó, hálaadó, kérő, dicsérő, közbenjáró). Ismerik a templomot, az Isten házát, ennek megfelelően a templomi viselkedési szabályokat is képesek betartani.

- Társas kapcsolatok

Igénylik a szokások kialakulását, képesek bizonyos helyzetben a szokásoknak megfelelően viselkedni. Figyelmesebb társai és a felnőttek iránt, együttműködésre készek. Keresik a segítségnyújtás lehetőségeit. Képesek választani, dönteni ismert helyzetekben. Bízhatnak társaikban az ismert felnőttekben. Türelmesen kívánnak, meg tudnak egyezni.

A speciális pedagógiai ellátásra jogosult, a tankötelezettségük megkezdésére halasztást kapott gyermekek részére biztosítandó, iskolakezdésre felkészítő óvodai foglalkozások meghatározása

45.§ (2a) Ha a felmentést engedélyező szerv azért engedélyezi a gyermek további egy nevelési évig óvodai nevelésben való részvételét, vagy a szakértői bizottság azért javasolja a tankötelezettség megkezdése alóli felmentésre irányuló kérelem benyújtására nyitva álló határidő előtt a gyermek további egy nevelési évig óvodai nevelésben való részvételét, mert a gyermek sajátos nevelési igényű, vagy beilleszkedési, tanulási, magatartási nehézséggel küzd, akkor a gyermek számára az óvoda a szakértői bizottság által javasolt fejlesztéseken túl, a tankötelezettség teljesítésének megkezdéséhez szükséges értelmi, testi, lelki és szociális érettség elérésére irányuló, az óvodai nevelés időkeretébe ágyazott célzott foglalkozásokat biztosít.

AZ ÓVODAI ÉLET MEGSZERVEZÉSE

A gyermek egészséges, a tevékenységekben megnyilvánuló fejlődéséhez, fejlesztéséhez a **napirend** és a **hetirend** biztosítja a feltételeket, melyek a megfelelő idő tartamú, párhuzamosan is végezhető differenciált tevékenységek, valamint a gyermek együttműködő képességét, feladattudatát fejlesztő, növekvő idő tartamú (5-35 perces) csoportos foglalkozások tervezésével, szervezésével valósulnak meg. A napirend igazodik a különböző tevékenységekhez a helyi szokásokhoz, igényekhez, valamint tekintettel van a gyermek egyéni szükségleteire.

Óvodánk alapító okiratában nem szerepel a sajátos nevelést igénylő gyermekek befogadhatósága. Helyi adottságainkból eredő korlátozott lehetőségeink nem teszik lehetővé ezen kisgyermekek megfelelő fejlesztési lehetőségét, mind helyi igényi, mind munkaerő igényi vonatkozásban sem.

Logopédust megbízási szerződéssel foglalkoztatunk, aki minden tanév elején felméri az iskolába készülő gyermekeket. Akinek szüksége van rá, logopédiai ellátásban részesíti, a szülői konzultációt követően, egész tanévben azon a területen, ahol logopédiai szempontból fejlesztésre szorul. A logopédust az a szülő is megkeresheti, akinek a gyermeke még nem iskolaköteles. Amelyik gyermeknél az óvónő javaslatot tesz a szülőnek egy komplexebb felmérésre, egy konzultáció után a kerületi Nevelési Tanácsadóba irányítjuk felmérésre. Az ottani megállapítás alapján, ott helyben megszervezik a gyermekek szükséges fejlesztését.

A rendszeresség és az ismétlődések érzelmi biztonságot teremtenek a gyermekek számára, ami többi óvodai tevékenység megfelelő szintű elérése mellett az iskolaérettség egyik legfontosabb kritériuma.

KAPCSOLATAINK

Kapcsolat a családokkal

A gyermek elsősorban a családban nevelődik. Mi ezt a nevelési folyamatot szeretnénk folytatni, kiegészíteni. Óvodai nevelésünkkel a családokra támaszkodunk, szoros együttműködésre törekszünk. A családi életre épülő óvodai nevelésünk a kölcsönös bizalom és tisztelet jegyében segíti a szülőket. Szervezünk közös családi programokat, részt vehetnek a beszoktatásban, igény szerint beszélgetésre is teremtünk alkalmat.

Az óvoda nyitottságából adódóan, ahhoz, hogy a szülő folyamatosan tájékozott legyen a gyermekével történt eseményekről, fejlődéséről valamint az óvodapedagógus is a családban történt fontos eseményekről, napi kapcsolatra van szükség.

Családlátogatás

A családlátogatás célja, a gyermeket közvetlen környezetében ismerjük meg, felmérjük helyét a családban, tájékozódjunk a család nevelési elveiről, szokásairól. Igény szerint történik.

Beszoktatás:

Beszoktatásra azért van szükség, mert minden esetben új környezettel, emberekkel, szokásokkal találkozik az ember. A beszoktatás a későbbi közösségi életet is meghatározhatja, a biztonságot nyújtó, nyugodt, szeretetteljes, családi légkör megtapasztalásával.

Lehetőség szerint fokozatosan szoktatjuk be az újonnan érkezőket, alkalmazkodva a szülők és gyermek igényeihez. Arra törekszünk, hogy a gyerekek érezzék, nagyon vártuk itt őket. A gyerekekkel együtt élő családtagok mindegyikénél lehetőséget biztosítunk –megegyezés szerinti időkerettel- a családi beszoktatásra. A gyermek kedvenc játékait, tárgyait magukkal hozhatják.

Közös programok, ünnepek:

Ezek az alkalmak lehetőséget teremtenek a család és óvoda közötti kapcsolat elmélyítésére, egymás szokásainak, értékrendjének megismerésére, nevelési elveik közelítésére. Közös programok nem csak az ünnepeket tartalmazzák, hanem a szülőkkel együtt megszervezett kirándulásokat, kulturális eseményeket, ezekre való felkészülést is. Fontos, hogy az ünnepek emelkedjenek ki az óvoda mindennapjaiból, mind külsőségeiben, mind belső tartalmukban.

Kapcsolatunk a fenntartó gyülekezettel

A gyülekezettel való kapcsolatunk több, mint a fenntartó és az intézmény közötti hivatalos kapcsolat. Óvodánk szerves része a gyülekezetnek. Ebben a kapcsolatban is a családiasságra törekszünk. A lelkész az óvodába, mint közénk tartozó családtag látogat el. Minden hétfőn, hétkezdő áhítattal nyitjuk a hetet, amin a gyülekezet egyik lelkésze szolgál. Azt szeretnénk, hogy a gyerekek és családjaik ne csak az óvodában érezzék jól magukat, de a gyülekezetet is otthonuknak tekintsék. A más gyülekezethez, felekezethez tartozókat is hívjuk és szeretettel várjuk nem csak az óvodai, de a gyülekezettel közös alkalmakra is. Lehetőség van havonkénti családi istentiszteleteken is részt venni. Az ünnepekhez kapcsolódva játszóházakat szervezünk nemcsak az óvoda családtagjainak, hanem a gyülekezethez másképp tartozó gyerekeknek is. Nagycsoportos óvodásaink minden évben látogatást tesznek a szintén gyülekezeti fenntartásban működő Evangélikus Múzeumba, ahol egy számukra összeállított foglalkozáson vesznek részt. Évente kétszer családi csendes-hétvégét szervezünk Csákvárra a gyülekezet táborhelyére, a lelkészek segítségével. A közös alkalmak szervezése természetesen nem csak az óvodapedagógusok feladata, ezekbe kapcsolódnak be munkatársként a lelkészek, és adott esetben a szülők is.

Kapcsolatunk sportlétesítményekkel

Ez a Darnyi Tamás Úszóiskola. Ennek megszervezése és lebonyolítása az óvodapedagógusok feladata. Minden nevelési év elején időszakos, és kellő számú nagycsoportos jelentkező esetén megvalósítható.

Kapcsolatunk kultúrintézményekkel

Ez különböző színházi, bábszínházi előadásokra vonatkozik. Ezeket mindig a gyermekek életkorának, fejlettségének és a műsorajánlatnak megfelelően, rendszeresen szervezzük. A Fabula Bábszínházat évente látogatjuk.

Új kapcsolatot alakítottunk ki a Törökbálinton lévő Doma-Farmmal, ahová minden évben ősszel almaszüretre mennek gyermekeink.

GYERMEKVÉDELEM AZ ÓVODÁBAN

A gyermekvédelmi felelős a nevelőtestületnek az a tagja, aki az intézmény vezetőjének a megbízásából képviseli a gyermek- és ifjúságvédelmi szempontokat, szervezi, irányítja, és személyes részvételével elősegíti ezeknek a szempontoknak az érvényesülését.

Folyamatos kapcsolatot tartunk általában és konkrét esetekben a Pedagógiai Szakszolgálattal, a gyámhatósággal, a pártfogókkal, nevelőszülői felügyelőkkel, rendőrséggel, valamint a családokkal foglalkozó szakemberekkel és segítőkkel.

Rendszeresen figyelemmel kísérjük az erre vonatkozó szabályok változását, a helyi önkormányzat kapcsolódó rendelkezéseit. Segítjük és szorgalmazzuk a veszélyeztetettség, a hátrányos helyzet kritériumainak intézményi szintű megállapítását. Ha a gyermek veszélyeztetettségének megakadályozása érdekében tett óvodai intézkedési lehetőségek kimerültek, felvesszük a kapcsolatot az illetékes szervvel.

Céljaink:

- A prevenció, a gyermekek hátrányos helyzetének csökkentése, a veszélyeztetettség kialakulásának megelőzése, illetve szükség szerint segítségnyújtás, valamint együttműködés a különböző intézményekkel és szakemberekkel.
- A családok tiszteltetben tartása, a családi nevelés erősítése a rászoruló körében.
- Szoros kapcsolat kialakítása a közvetlenül, vagy látens módon segítséget kérő családokkal.

PEDAGÓGIAI PROGRAMUNK FELTÉTELRENDSZERE

Személyi feltételek

Az óvoda felelőse az óvodavezető és a presbitérium által megbízott óvodabizottság. Feladatkörét a Köznevelési és Egyházi törvények szabályozzák. Az óvodában 5 teljes munkaidős diplomás óvodapedagógus dolgozik. Az egyik az óvoda vezetője. Az ő munkáját két dajka segíti. Az óvoda munkarendjét az SZMSZ, az alkalmazottak feladatait a munkaköri leírások tartalmazzák.

Tárgyi feltételek

Óvodai nevelésünk eszközrendszerének biztosítása több forrásból tervezett:

- A fenntartó, Deák téri Evangélikus Egyházközség által biztosított költségvetésből: az elinduláshoz szükséges átépítési és berendezési kiadások, működési kiadások, gondozási eszközök.

- Az Országos Evangélikus Egyházi pályázati lehetőség útján igényelhető eszköztámogatási összegből.
- Szülők által biztosított hozzájárulásokból, adományokból: tisztálkodási eszközök, zöldség- gyümölcs program, színházlátogatás, ünnepek szervezése, uszodalátogatás.
- Alapítványi támogatásokból, sikeres pályázat esetén: ez mindig a pályázati kiírásától függ.

Pedagógiai programunk bevalásának vizsgálata

Módosítás után:

Folyamatos vizsgálatot végzünk, 3 évenkénti összegzéssel, figyelemmel a nevelés tartalmának megvalósulására, a gyermek egyéni fejlődésének nyomon követésére, a szocializációt befolyásoló kapcsolatok alakulására tekintettel.

LEGITIMÁCIÓS ZÁRADÉK

A Kiskeák Evangélikus Óvoda nevelőtestülete a Helyi Pedagógiai Program módosítását a mai napon, rendkívüli testületi értekezleten elfogadta.

Homoki Andrea
óvodapedagógus

Auerbach Emese
óvodapedagógus

Regős Júlia
óvodapedagógus

Csorba Dorottya
óvodapedagógus

Borovitz Orsolya
óvodavezető

Kovács Áron
szülői képviselő

Budapest, 2022. 03. 01.

A Pesti Evangélikus Egyház Deák téri Egyházközsége, mint Fenntartó, a Kiskeák Evangélikus Óvoda Helyi Pedagógiai Programjának módosítását jóváhagyja.

Smidéliusz Gábor
ig. lelkész

Zalán András
felügyelő

Budapest, 2022. 04. 06.

